

børligt, at Nogen kunde falde paa at indgive en sliq Klage og besvare Rigsdagen dermed. Hvad han der udtaler om denne Klage, tror jeg, naar man vil undersøge Forholdene meget nøie, godt kunde gjøres gjældende om den Klage, der er indkommen fra Fredericia, og til samme Tid, vi godkjende Valget her, skulde jeg have ønsket, at den ærede Ordfører, i Stedet for tilbøls at godkjende Klagen, havde tilbagevist den paa en saa skarp Maade, at der ikke var stor Opfordring til ved fremtidige Valg at fremkomme med saa ubesjærede Klager som dem, vore Modstandere herefter kunne fremkomme med ved hvert følgende Valg, og som ikke alene vilde være til stort Besvær for Rigsdagen, men efter min Formening ville undergrave Valgretten i Stedet for at beskytte den. — Med Hensyn til Valget for Vrå skal jeg ikke gjøre nogen Indvending. Der har været stærk Grund til den Klage, der indkom fra Vrå, men jeg er enig med den ærede Ordfører i, at der ikke er nogen som helst Grund til at omstøde Valget.

Ordføreren (Suel): Da jeg ikke kan skjønne, at de saaldne Bemærkninger høve strengt til denne Sag, og da vi ved en senere Forhandling vilde faae rig Leilighed til at komme ind paa almindelige Spørgsmaal vedrørende disse Valg, skal jeg lade dette Punkt ligge.

Berg: Det ærede Medlem for Thisted og Kolding (Sagd) taler meget stærkt. Hvis det var ligesaa sikkert, hvad han sagde, var det endnu mere interessant at høre paa, men jeg tror ikke, at den ærede Taler skulde bruge saa mange Gange Ordet „Nø“ om Andre; thi det er muligt, at Begrebet vilde vende sig imod ham selv. Jeg skal sige det ærede Medlem, at det er ren Fantasi, naar han tror, at der fra Folkethingets Side naar lignende Sager ere forhandlede tidligere og nu nemlig om Prøvelse af Valgbreve, er anvendt forskjellig Fremgangsmaade. Tværtimod, man er gaaet i det samme gamle Spør. Naar man ikke ved den mundtlige Fremstilling fra Afdelingerne har kunnet danne sig en Overbevisning om, hvor berettiget eller begrundet eller efter deres Omfang udførlig Klagerne have foreligget, saa har Folkethinget i Overensstemmelse med god, sund Praxis forlangt det prøvet specielt af et Udvalg og forlangt skriftlig Indstilling og Afstykkerne tilgængelige til Gjenmetsyn for samtlige Thingets Medlemmer, for at de deretter kunne danne sig en Overbevisning, inden de afstemte. Det er den Maade, man tidligere er gaaet frem paa, saa det falder hødt til Jorden, naar det ærede Medlem siger, at man vil forbigaa Valglovens Forrifter. Det er atter en Paastand greben ud af Luffen. Hvor er der en eneften Bestemmelse i Valgloven, som Nogen her i Salen har vovet at antaste eller villet antaste? Jeg har ikke hørt det fra nogen som helst Side. Naar det ærede Medlem fortæller os, at

vi skulde ville omstøde Valglisten eller have Valgbestyrelsen til at negte Folk, som staa paa Valglisten, at afgive Stemme, da har jeg ikke hørt noget Medlem nogenstunde stille denne Forordning her i Salen; tværtimod har jeg hørt det fremhævet fra alle Sider, at den Myndighed havde Valgbestyrelsen aldeles ikke. I § 21 af Valgloven siges der, at efter de saaledes berigtigede Lister foretages alle i Aarets Løb indtraffende Valg, og det er en Forfrist, som Valgbestyrelsen har at holde sig aldeles efterrettelig, saa at den lige saa lidt, naar den vedkommende Mand, der møder for at afgive Stemme, staa paa Valglisten, har at undersøge hans Valgret i Dieblirket, som den har Ret til at undersøge Valgkandidatens Valgbarhed. Men det ærede Medlem giver sig ikke Tid til at drage Konsekventerne deraf, han vender denne Sætning lige paa Hovedet, og idet han gjør det, vil han belære Folkethinget om, at det er paa gale Veie. — Med Hensyn til Valget i Fredericia skal jeg atter bemærke, at hvad der foreligger oplyst om denne Sag, giver mig Anledning til at sige, at der er Nø i denne Klage til at kalde den en begrundet Klage. Det er en Selvsølge, at Valgerne ere vanskelig stillede, naar de have en moralsk Overbevisning om, at Meget er gaaet til, som det ikke burde, og at Meget ikke er gaaet til efter de sædvanlig fulgte Regler, og det er let fortaaleligt, at de kunne have Vanskelighed ved at friggjøre sig for, at ikke Et og Andet bliver dem meddelt, som ved senere Undersøgelse ikke kan holde Prøve. Men naar disse Valgere have faaet saa Meget frem, at 7 Valgere staa paa Valglisten, som før den 1ste Marts 1878, havde nydt Fattigunderstøttelse og altsaa af vedkommende Kommunalraad efter Valglovens Forfrist burde have været udelukkede fra Valget, saa er dette et meget begrundet Punkt, og det er muligt, at vi i vor Lovgivning mangle en Straffebestemmelse og Kommunalbestyrelser, der ikke paa en mere omhyggelig Maade opfulde det Spør, Valgloven paalægger dem, om at affatte Listerne, thi det hedder udtrykkelig, at Kommunalbestyrelsen skal gennemgaa de foregaaende Lister og deraf udsklette dem, som imidlertid have tabt deres Valgret. Det er en bestemt, positiv Lovbestemmelse, der forpligter Kommunalbestyrelsen i Fredericia til at handle anderledes, end den har gjort. Altsaa, den har forjet sig mod Loven, det er sikkert. Det er klart oplyst, og at den ikke er bleven mulkeret, er, fordi vi mangle en Straffebestemmelse. Det er ganske sikkert. Det er oplyst ved Klagen, den er altsaa ikke saa ganske ubegrundet. Nu, siger jeg, at, om det Spørgsmaal, om Valgbestyrelsen skal modtage disse Valgere, tror jeg ikke, at der er den mindste Meningsforskel; vedkommende Listerførere have kun at modtage disse Stemmer. Vi maa altsaa tilbage til Kommunalbestyrelsen, som har affattet saadanne Lister, og saa spørger jeg det ærede